

man sig paa Overenskomstens Omraade. Men bagved denne Grundlov ligger den Tvang paa os, at dersom vi ikke gaae ind paa Forslaget, saaledes som det her foreligger, da bliver den Tilstand ved at bestaae, som selv af Ministeriet jævnlig er betegnet som høist ulykkelig, som høist skadelig, og som er — vil jeg tilføie — høist farefuld, og dette er skeet derved, at man har gjort det Omspurgte til Lov. Ved at gjøre dette, og ved at sætte os i den Nødvendighed at behandle det, bevirker man, at vi indirecte behandle Alt, hvad der staaer, og indirecte gaae ind paa, hvad der staaer, nemlig at den Revision af Grundloven af 5te Juni, som er foretagen paa et andet Sted, har været berettiget, og at den anden Forsamling er berettiget til at give sig af med Sager af denne Natur. Man indrømmer da ikke alene, at denne Forsamling er berettiget til at bestaae, hvad Rigsdagen indtil Dato aldrig har indrømmet, men ogsaa at den er berettiget til at give sig af med det foreliggende Thema. Dette skal Rigsdagen ikke gjøre; den kan finde sig i den tvetydige Stilling, hvori den er sat, men den bør ikke i Rigets og i Statsens og i Kongemagtens Navn give en Belæstelse til et Institut, som ved sin Tilværelse fra alle Sider er antaget for at virke mere skadeligt end gavnligt og kun bliver opretholdt som et Tvangsinstitut ligeoverfor Rigsdagen. Jeg troer ikke, at jeg i Noget af, hvad jeg har sagt, har gjort Andet end opretholdt Rigsdagens lovlige Berettigelse og søgt at gjøre klart, hvad det er Rigsdagens Pligt at gjøre klart, nemlig, hvorvidt dens lovlige Grændse gaaer, og hvorvidt denne Grændse er overstreden i Forhold til den.

Formanden: Jeg vil nødig forlænge denne Forhandling mellem det ærede Medlem og mig, og jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, hvad jeg antager vil fremgaae af mine tidligere Udtalelser, at det er en Selvfølge, at der ikke ved den under 17de November d. A. stadfæstede Grundlovsbestemmelse er skeet eller indført nogen Forandring i Grundloven af 5te Juni 1849. Særvrigt maa jeg fastholde de Udtalelser, jeg har fremsørt.

Barberg: Jeg hører til de Medlemmer, som ikke tillige have Sæde i Rigetsraadet. Findest det nu ganske naturligt, at de ærede Medlemmer ere blevne trætte af Grundlovsforhandlingerne, kan det ikke paa samme Maade gjælde os, der ikke have Sæde i Rigetsraadet. Vi kunne ikke saaledes være trætte, og det vil derfor findes naturligt, om vi kunde ønske at udtale os om de saa meget debatterede Spørgsmaal, hvorpaa vi ikke have kunnet øve nogen Indflydelse. Jeg skal ikke desto mindre afholde mig fra at give efter for denne naturlige Tilbøjelighed; jeg skal ikke forlænge Debatten i den Henseende, og jeg kan saameget lettere vise denne Resignation, som jeg har haft Leilighed til paa anden Maade at yttre mig om det Spørgsmaal, hvorpaa det væsentligst kommer an, nemlig om Landsstingets Sammensætning. Uagtet jeg ikke nærer nogen ubetinget Beundring for den Affattelse, Loven har faaet i dette Punkt, uagtet jeg ikke anerkjender det for nogen fuldenbt Statsvildsom, der her er kommen frem, saa vil jeg dog stemme for Forslaget, og jeg vil ikke blot stemme for Forslaget, men vil ogsaa stemme mod ethvert Forslag til Forandring, der maatte fremkomme, selv om disse Forandringer i høi Grad skulde tiltale mig. Jeg vil handle saaledes, fordi jeg troer, at, hvad det kommer an paa, er at bringe Sagen tilende. — Det er dog ikke nærmest for at udtale dette, at jeg har forlangt Ordet. Jeg har nærmest forlangt det for at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, der vel i og for sig er ubetydeligt, men som dog er af den Natur, at man ikke kan undlade at frembrage det, naar man er bleven opmærksom derpaa. Det seer nemlig ud, som om der i Grundlovsforslaget findes en factisk Feil; det er muligt, at den ikke findes, men det seer saaledes ud, og det er ønskeligt, at den bringes under Omtale, for at det kan opklares, om den virkelig findes. I den 5te midlertidige Bestemmelse i Udkastet, som det foreligger, staaer der: „Indtil en Valglov udkommer, gjælder Lov af 4de December 1863, angaaende Valgene til Rigetsraadet, i Forbindelse med de i Lov af 30te December 1864, jfr. Grundlovsbestemmelsen af 23de Decbr. 1864 § 1, indeholdte Forstrifter osv.“ Der paabe-